

Posudek bakalářské práce Pavlíny Chroňákové.

Tématem bakalářské práce Pavlíny Chroňákové je operní dílo Bedřicha Smetany - Braniboři v Čechách.

Praktická část zahrnuje vlastní scénografické a kostýmní řešení opery, včetně modelu v daném měřítku, základní proměny obrazů a dramatických situací, technickou dokumentaci a návrhy kostýmů všech postav i sborů a jejich případné proměny.

Teoretická část obsahuje základní rešerši, okolnosti vzniku opery a její proměny v inscenační praxi s důrazem na práci Františka Trösterera. Dále pak vlastní koncepci, citované zdroje a obrazovou přílohu.

Lze ocenit samotný výběr titulu pro bakalářskou práci, tedy opery nepříliš často inscenované a poměrně obtížné, jak z hlediska libreta, tak možností přenosu a interpretace historické a národnostní tematiky na současné jeviště.

Touto problematikou se také Pavlína Chroňáková zabývá v úvodních kapitolách svého textu a je zjevné, že si v průběhu práce uvědomila úskalí snahy o prvoplánovou aktualizaci, ale zároveň i opačný problém, inscenování opery v povinně historizujícím rámci.

Tyto úvahy zřejmě ovlivnily hledání vlastní koncepce scénografického řešení a Pavlína postupně dospěla k abstraktní krajině s fragmenty destruované civilizace v

podobě trémového, ohořelého skeletu sakrální stavby či stodoly, která se v průběhu času dále rozpadá a přeskupuje v hradby, trosky, až po spálené bitevní pole. Staví tedy scénografický koncept na jednotícím významovém, ale proměnném prvku s výrazným emotivním potenciálem, tvořícím jednotlivé obrazy.

Taková koncepce je schůdná a možná jak dramaticky, silou výrazu, tak i technicky, ale zejména v tomto případě s podmínkou naprosté precizace technického řešení, zavěšení segmentů, jejich pohyb nad jevištěm i po jevišti, přestavby, řešení pomocných nosných konstrukcí, případných pojízdných platform, koleček atd. Dále Pavlína Chroňáková popisuje různý nábytek jako pozůstatek po rabování, stoly, židle atd. Zde platí to samé. Přesná konkretizace všech objektů, jejich charakter, kompozice a význam. Jinými slovy, čím větší pocit nestandardního chaosu a destrukce na jevišti, tím preciznější musí být příprava, a to zejména v opeře, kde čas na improvizaci při technické zkoušce je minimální. V původní verzi práce jsem též zaznamenal popis hromad popela na jevišti, který údajně postupně špiní kostýmy postav. Není snad třeba hovořit o tom, že by bylo pro zpěváky naprosto neprůchodné, pokud byl myšlen opravdu popel. Ale odtud je jen krok třeba k jiným, náradním materiálům, nebo ještě lépe, k vytvoření pouhého vizuálního pocitu spálené krajiny.

Celkově projekt obsahuje řadu dalších zajímavých rizik a zdánlivě nesourodých kombinací různých elementů, což

může být zajímavé a provokativní. Mám na mysli propojení vyhořelé stodoly, plexisklových policejních štítů, zahradního nábytku, kelímků, chalupářských kostýmů, atd. Zdá se, že tato záměrně nesourodá skladebnost jde po smyslu věci a mohla by fungovat.

Určité výhrady mám k formální stránce textu druhé poloviny teoretické práce, (první část je v pořádku). Jedná se o způsob vyjadřování, větnou stavbu, slovní aparát, gramatiku a interpunkci, ale to je zřejmě obecný úkaz.

Bakalářskou práci Pavlíny Chroňákové hodnotím kladně a doporučuji k obhajobě.

Milan David

V původní prá

Posudek bakalářské práce Alžběty Riegerové